

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 sierpnia 2026 r.

DZP-2.93.12.2024.IH

Decyzja nr DZP-22/2026

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez spółkę Stellantis Gliwice spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach (KRS 0000752649, NIP 9691633993), obejmującego okres: luty, marzec, kwiecień 2024 roku

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty, marzec, kwiecień 2024 roku przez Stellantis Gliwice spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Stellantis Gliwice spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach administracyjną karę pieniężną w wysokości 284 480,89 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych 89/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Stellantis Gliwice spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach kosztami niniejszego postępowania w wysokości 276,66 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt sześć złotych 66/100),
2. zobowiązuje Stellantis Gliwice spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 594), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Przedmiot postępowania	6
III.	Ustalenia faktyczne	6
	1. Strona postępowania.....	6
	2. Podstawa dokonywanych ustaleń	7
	3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	9
	3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
	3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	13
	3.3. Dаты spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	16
	3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	17
IV.	Ocena prawna	19
	1. Stellantis Gliwice sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.....	19
	2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania	20
	2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	23
	2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	27
	3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania.....	30
V.	Kara pieniężna	30
	1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	30
	2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary	35
	3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej.....	36
	3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	36
	3.2. Miarkowanie kary pieniężnej	38
	3.2.1. Waga naruszenia.....	39
	3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania	43
	3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia	45
	3.2.4. Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania	46
	3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania	46
	3.3. Wysokość kary pieniężnej	47
VI.	Koszty postępowania.....	48
VII.	Pouczenie	49

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stellantis Gliwice sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w okresie obejmującym luty, marzec i kwiecień 2024 roku, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy, Prezes Urzędu, postanowieniem z 30 grudnia 2024 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stellantis Gliwice sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach obejmujące okres trzech kolejnych miesięcy, tj. luty, marzec i kwiecień 2024 roku.
- (4) Pismem z 16 stycznia 2025 r., Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f i art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących transakcji handlowych wskazanych w załączniku do wezwania oraz , a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (5) Pismem z 26 lutego 2025 r. Strona postępowania przekazała żądane informacje i dowody, a w tym: uzupełnioną Tabelę nr 1 zawierającą informacje o świadczeniach pieniężnych wynikających z faktur wystawionych przez kontrahentów Strony za zrealizowane na jej rzecz usługi lub dostawy towarów (w pliku MS Excel pn. [informacja prawnie chroniona]), pliki JPK_WB, oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy, listę podmiotów należących do wspólnej ze Stroną grupy kapitałowej.
- (6) W treści pisma Strona wyjaśniła sposób [informacja prawnie chroniona], opisała stosowany mechanizm potrąceń, jak również opisała wdrożone rozwiązania organizacyjne i informatyczne mające na celu usprawnienie obiegu dokumentów oraz minimalizowanie opóźnień w realizacji płatności.

- (7) Strona, opierając się na danych zawartych w Tabeli nr 1, wskazała, że w jej ocenie [informacja prawnie chroniona].
- (8) Mając na celu zgromadzenie dodatkowego materiału dowodowego, służącego weryfikacji spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych, pismem z 13 sierpnia 2025 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień, przekazania dodatkowych informacji i przedłożenia niezbędnych dowodów w zakresie wartości i terminów zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych, opisanie mechanizmów dokonywania potrąceń oraz przekazania dowodów w tym zakresie, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (9) Przy piśmie z 9 września 2025 r. Strona postępowania przekazała żądane dowody, w tym faktury, a także wyciągi z systemu księgowego Strony potwierdzające fakt wystawienia faktur przez jej dostawców oraz dokonanie płatności wynikających z tych faktur.
- (10) W dalszej kolejności przy piśmie z 8 października 2025 r. Strona postępowania przekazała dokumenty zamówień wraz z ogólnymi warunkami kontraktowymi oraz dodatkowe informacje w zakresie umownych terminów zapłaty zawarte w pliku MS Excel o nazwie [informacja prawnie chroniona], a także wyciągi z systemu księgowego Strony w zakresie zapisów księgowych o dokonanych potrąceniach.
- (11) Prezes Urzędu wezwał również wybranych kontrahentów Strony postępowania do udzielenia informacji oraz przedłożenia dokumentów dotyczących transakcji handlowych zawieranych ze Stellantis Gliwice sp. z o.o., a w szczególności o przedstawienie uzgodnionych warunków płatności, sposobu obliczania terminu zapłaty oraz innych uzgodnień dotyczących realizacji dostaw towarów lub wykonania usług mogących mieć wpływ na bieg terminu zapłaty. Wezwani przedsiębiorcy przekazali żądane informacje i dokumenty.
- (12) W wyniku przeprowadzonej analizy dokumentów i informacji przekazanych przez Stronę postępowania Prezes Urzędu uznał, że złożony do postępowania materiał dowodowy wymaga uzupełnienia, w związku z czym pismem z 17 marca 2026 r. wezwał Stronę do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień w następującym zakresie:
- przekazania dowodów odnoszących się do uzgodnionych z dostawcami warunków i terminów płatności, w tym w szczególności wszelkich dokumentów kontraktowych, na podstawie których doszło do konkretnej dostawy towaru lub wykonania usługi,
 - przekazania dowodów w zakresie dat złożenia wskazanych zamówień,

- przedłożenia dowodów potwierdzających okoliczności mogące mieć wpływ na zmianę terminu zapłaty lub wstrzymanie biegu terminu płatności w odniesieniu do wskazanych świadczeń pieniężnych,
 - przekazania plików JPK_V7.
- (13) Pismami z 26 marca i 16 kwietnia 2026 r. Strona przekazała wymagane dokumenty, w szczególności pliki JPK_V7, dokumenty zamówień, faktury oraz noty obciążeniowe stanowiące podstawę dokonania potrąceń. W treści pisma z 16 kwietnia 2026 r. Strona postępowania opisała [informacja prawnie chroniona].
- (14) Działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 1 lipca 2026 r. Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, a kierując się zasadą wyrażoną w art. 9 k.p.a. przedstawił w treści pisma i załączonej do niego tabeli ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (15) Pismem z 15 lipca 2026 r. Strona ustosunkowała się do treści ww. zawiadomienia, wnosząc o [informacja prawnie chroniona].

II. Przedmiot postępowania

- (16) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: luty, marzec i kwiecień 2024 roku Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (17) Prezes Urzędu ustalił, że Stellantis Gliwice sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000752649. Jej głównym przedmiotem działalności jest produkcja pojazdów samochodowych. Z informacji powszechnie dostępnych wynika, że działalność ta koncentruje się na produkcji dużych samochodów dostawczych. Kapitał zakładowy Strony

należy w całości do podmiotu prywatnego - spółki handlowej prawa niemieckiego pod firmą Opel Automobile GmbH. Od daty wszczęcia niniejszego postępowania do daty wydania niniejszej decyzji dane rejestrowe Strony identyfikujące ją w niniejszym postępowaniu, tj. jej nazwa, forma prawna, numer KRS i siedziba, nie uległy zmianie

Dowody:

- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 30 grudnia 2024 r. [001].
- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 19 sierpnia 2026 r. [058].

- (18) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym na treści oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony w piśmie z 28 stycznia 2025 r. [006.02].

- (19) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w dziale 6 w rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (20) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie Tabeli nr 1 w pliku MS Excel pod nazwą [informacja prawnie chroniona] (dalej: „Tabela nr 1”) załączonej do pisma z 26 lutego 2025 r. Informacje te dotyczyły wyłącznie transakcji handlowych wymienionych przez Prezesa Urzędu w skierowanym do Strony wezwaniu. Zawartość zestawienia tabelarycznego była modyfikowana przez Stronę w toku postępowania w zakresie terminów zapłaty wg umowy, poprzez przedłożenie Tabeli [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z 8 października 2025 r.
- (21) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.

- (22) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez samą Stronę postępowania w odpowiedzi na kolejne wezwania Prezesa Urzędu oraz złożone przez nią wyjaśnienia, w szczególności: dane z jej ewidencji i deklaracji podatkowej (przesłane tut. organowi w formie plików JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (JPK_WB), faktury VAT, dokumenty zamówień, raporty i zestawienia z systemu księgowego podmiotu, ogólne warunki mające zastosowanie do transakcji zawieranych przez Spółkę oraz korespondencję e-mail z kontrahentami. Ponadto, w celu dokonania ww. weryfikacji, Prezes Urzędu korzystał również z informacji oraz dokumentów przekazanych przez kontrahentów Strony. Nadto, dla ustaleń faktycznych miarodajne były również informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz (KRS, CEIDG) oraz publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.
- (23) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z 16 stycznia 2025 r., w tym odnoszący się do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 8 grudnia 2022 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym są wyłączone z zakresu stosowania Ustawy lub podlegają pominięciu w niniejszym postępowaniu, w tym:
- 1) art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.) i nie zidentyfikował takich świadczeń w zebranym materiale dowodowym;
 - 2) art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - a) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania i nie stwierdził takich świadczeń w zebranym materiale dowodowym;

- b) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej⁴ - stwierdził takie świadczenia w materiale dowodowym i wyłączył je z dalszej analizy;
- c) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej - i nie stwierdził takich świadczeń w zebranych materiałach dowodowych.

(24) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, Prezes Urzędu pominął w swoich ustaleniach świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, w tym:

- 1) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2024 r.,
- 2) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 września 2024 r. lub później,
- 3) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie.

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

(25) W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).

(26) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabeli A stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji. Wykaz ten identyfikuje każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania - dostawcy towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, jeżeli zostało ono spełnione w okresie objętym postępowaniem (brak daty oznacza, że świadczenie pieniężne zostało spełnione po tym okresie lub niespełnione), wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia,

⁴ Grupa kapitałowa - w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę, dalej: „grupa kapitałowa”.

które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, właściwego kursu waluty obcej dla świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy. W kolumnie pod nazwą „Kategoria zdarzenia” w odniesieniu do niektórych świadczeń Prezes Urzędu zamieścił adnotację „w części spełnione w terminie”.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (27) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (28) Na podstawie numerów identyfikacji podatkowej, nazw oraz form prawnych kontrahentów Strony, wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych na fakturach i w umowach, a także na podstawie danych publicznie dostępnych w rejestrach przedsiębiorców (KRS i CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne byli przedsiębiorcy polscy lub z krajów UE, nie będące podmiotami publicznymi, a zatem podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
 - Pliki JPK_WB stanowiące załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
 - Pliki JPK_VAT stanowiące załącznik do pisma Strony z 26 marca 2026 r. [049.03].
 - Faktury, dokumenty zamówień, noty obciążeniowe oraz wyciągi elektroniczne z systemu Spółki stanowiące załączniki do pism Strony z 26 lutego 2025 r., 9 września 2025 r. [023], 8 października 2025 r. [043], 16 kwietnia 2026 r. [052].
 - Faktury, dokumenty zamówień oraz potwierdzenia przelewów przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].
- (29) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabeli A nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się

też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie internetowej: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instytucji_kredytowych_na_terytorium_RP_poprzez_oddzial.

- (30) Nadto, z analizy tej wynika również, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrótu: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrótu: „TRW”.
- (31) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].

- (32) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią faktur oraz zamówień wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie zatem wynikają z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przesłanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_VAT7, a także treść faktur VAT nie ujętych w plikach JPK_VAT7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].

- Pliki JPK_VAT stanowiące załącznik do pisma Strony z 26 marca 2026 r. [049.03].
 - Faktury, dokumenty zamówień, noty obciążeniowe oraz wyciągi elektroniczne z systemu Spółki stanowiące załączniki do pism Strony z 26 lutego 2025 r., 9 września 2025 r. [023], 8 października 2025 r. [043], 16 kwietnia 2026 r. [052].
 - Faktury, dokumenty zamówień oraz potwierdzenia przelewów przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].
- (33) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (34) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne, w zamian za które zastrzeżone zostały świadczenia pieniężne wymienione w Tabeli A. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje podane przez Stronę są miarodajne w tym zakresie, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako, że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.
- (35) Na podstawie udzielonych przez Stronę szczegółowych wyjaśnień i przedłożonych dowodów Prezes Urzędu ustalił, że transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zawarte po 8 grudnia 2022 r.
- (36) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Faktury, dokumenty zamówień, noty obciążeniowe oraz wyciągi elektroniczne z systemu Spółki stanowiące załączniki do pism Strony z 26 lutego 2025 r., 9 września 2025 r. [023], 8 października 2025 r. [043], 16 kwietnia 2026 r. [052].
- Faktury, dokumenty zamówień oraz potwierdzenia przelewów przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (37) Podstawę do ustalenia terminu zapłaty oraz w konsekwencji długości opóźnienia stanowił termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych w zakresie, w jakim nie był on sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (38) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania uzgodniła terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach wskazanych w Tabeli A w kolumnie pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
 - Faktury VAT stanowiące załączniki do pisma Strony z 9 września 2025 r. [023.]
 - Dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony z 8 października 2025 r. [043.04].
 - Dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony z 16 kwietnia 2026 r. [052.06]
 - Faktury, dokumenty zamówień przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].
- (39) W przypadku, w którym termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁵.
- (40) Dokonując ustaleń w zakresie terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu wziął pod uwagę w pierwszej kolejności terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyjaśnienia Strony w tym zakresie zawarte w pismach z 9 września 2025 r., 8 października 2025 r. oraz 16 kwietnia 2026 r., jak również dokumenty (faktury, dokumenty zamówień) przekazane przez kontrahentów Strony postępowania.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Pismo Strony z 9 września 2025 r. wraz z załącznikami [023.01-023.05].
- Pismo Strony z 8 października 2025 r. wraz z załącznikami [043.01-043.06].
- Pismo Strony z 16 kwietnia 2026 r. wraz z załącznikami [052.01-052.14].

⁵ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025 r. poz. 1071), dalej: „k.c.”.

- Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 22 września 2025 r. [032.02-032.10].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 23 września 2025 r. [034].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 23 września 2025 r. [035, 035.01].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 29 września 2025 r. [036, 036.01-036.07].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona], z 30 września 2025 r. [037].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 19 września 2025 r. [039].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 30 września 2025 r. [040].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 29 września 2025 r. [041].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 7 października 2025 r. [042, 042.01-042.09].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 10 października 2025 r. [044, 044.01-044.06].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 28 października 2025 r. [047].
- (41) Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że w relacjach handlowych z kontrahentami [informacja prawnie chroniona], które wraz z tłumaczeniem przysięgłym zostały przedłożone przy piśmie z 8 października 2025 r. [informacja prawnie chroniona].
- (42) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, w przypadku których Strona wskazała, że faktury zostały doręczone po upływie terminu zapłaty, Prezes Urzędu, dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego, uwzględnił przedłożone przez Stronę dokumenty. W wyniku tej oceny przyjął, że umowne terminy zapłaty tych świadczeń przypadały później niż terminy wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, a zarazem po dacie doręczenia faktur.
- (43) W konsekwencji, w przypadkach, w których świadczenie pieniężne nie zostało spełnione do dnia upływu umownego terminu zapłaty ustalonego przez Prezesa Urzędu na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, świadczenie to zostało uznane za spełnione po terminie.
- (44) W odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu zweryfikował informacje wskazane przez Stronę w kolumnie „K” pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy data” Tabeli nr 1 z treścią przedłożonych przez Stronę zamówień i mających do nich zastosowanie ogólnych warunków zamówień, a także treścią faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów ze wskazanymi kontrahentami, jak i dowodów pozyskanych od kontrahentów Strony. W zakresie daty określającej termin zapłaty

uzgodniony przez Stronę z kontrahentem Prezes Urzędu przyjął, co do zasady, że daty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy” są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i dotyczą terminu zapłaty uzgodnionego z kontrahentem, o ile nic innego nie wynikało z treści zgromadzonych dowodów. Na tej podstawie Prezes Urzędu zidentyfikował przypadki, w których terminy wskazane przez Stronę w kolumnie „K” Tabeli nr 1 nie odzwierciedlały uzgodnień z kontrahentem potwierdzonych fakturami VAT lub wynikających z zawartych umów - w odniesieniu do świadczeń wymienionych w Tabeli A w oparciu o wyjaśnienia Strony i przedstawione dowody - poczynił następujące ustalenia.

- (45) Na podstawie przedłożonych przez Stronę dokumentów zamówień Prezes Urzędu ustalił, że dla świadczeń wskazanych w Tabeli nr 1 [informacja prawnie chroniona] uzgodnione terminy zapłaty przypadły w datach innych niż umowne terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1.
- (46) W odniesieniu do świadczeń [informacja prawnie chroniona] - Prezes Urzędu, po dokonaniu oceny całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, uwzględnił wyjaśnienia oraz dokumenty przedłożone przez kontrahenta. W rezultacie za miarodajne przyjął umowne terminy zapłaty wynikające z tych wyjaśnień i dokumentów, zastępując nimi umowne terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1.
- (47) W odniesieniu do transakcji handlowych oznaczonych w Tabeli nr 1 liczbami porządkowymi [informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu uznał, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż umowny termin zapłaty był uzależniony od daty doręczenia faktury lub że brak jej doręczenia zwalniał Stronę z obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego w ustalonym terminie. Przedłożone przez Stronę dokumenty nie potwierdzały istnienia takich postanowień umownych, a Strona nie przedstawiła również innych dowodów uzasadniających przyjęcie, że wskazane świadczenia pieniężne nie stały się wymagalne z upływem umownego terminu zapłaty.
- (48) Prezes Urzędu ustalił, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę jako terminy uzgodnione z kontrahentami posiadającymi status MŚP nie naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, który stanowi, że termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca. Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami MŚP Prezes Urzędu

oceniał terminowość spełnienia tych świadczeń, względem terminów umownych wskazanych przez Stronę.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pisma Strony z 9 września 2025 r. [023.]
- Dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony z 8 października 2025 r. [043.04].
- Dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony z 16 kwietnia 2026 r. [052.06]
- Faktury, dokumenty zamówień przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].

(49) Strona nie wykazała w odniesieniu do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych istnienia ustawowego lub umownego prawa do wstrzymania się z zapłatą, czy też wstrzymania lub zawieszenia biegu uzgodnionych terminów zapłaty, ani nie wykazała istnienia sporu, co do wysokości zobowiązania do zapłaty. Potwierdza to istnienie obowiązku zapłaty tych świadczeń w terminach zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych.

(50) Biorąc pod uwagę opisane powyżej ustalenia, dokonane w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a Strona postępowania była zobowiązana do ich zapłaty w terminach wskazanych w Tabeli A.

3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(51) Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym danych zawartych w wyciągach bankowych w postaci plików JPK_WB oraz przedłożonych przez Stronę wyciągów z systemu SAP w postaci plików PDF, Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, które zostały spełnione w całości lub w części w okresie objętym postępowaniem, były spełniane w drodze przelewu bankowego, w tym [informacja prawnie chroniona], bądź poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności. Przedłożone przez Stronę wyciągi z systemu SAP dokumentowały wystawienie faktur oraz uregulowanie zobowiązań z nich wynikających, wskazując w szczególności kwoty spełnionych świadczeń pieniężnych oraz kwoty zobowiązań wynikających z wystawionych faktur. W Tabeli A jako datę spełnienia świadczenia pieniężnego przyjęto datę operacji na rachunku bankowym Strony, wynikającą z danych zawartych w plikach JPK_WB, a w przypadku płatności realizowanych [informacja prawnie chroniona] - datę wynikającą z wyciągów z systemu SAP. Natomiast

w przypadku spełnienia świadczenia pieniężnego poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności przyjęto datę dokonania potrącenia.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Wyciągi z systemu SAP w formie elektronicznej [023.02, 043.06].

- (52) W przypadkach, w których Strona wskazała - w ramach uzupełnionej Tabeli nr 1 - że spełniła dane świadczenie pieniężne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 kwietnia 2024 r. lub nie spełniła danego świadczenia pieniężnego (w całości lub w części) w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu ustalił tak Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne jako niespełnione w okresie objętym postępowaniem. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” widnieje znak „-”.
- (53) Porównując tak ustalone daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych lub fakt braku ich zapłaty w okresie objętym postępowaniem z uzgodnionymi terminami zapłaty, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli A zostały spełnione po upływie uzgodnionych terminów zapłaty albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem mimo upływu uzgodnionego terminu zapłaty.
- (54) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” Tabeli A wskazano dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, czyli do 30 kwietnia 2024 r., albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Jako dzień wymagalności każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu przyjął dzień przypadający po dniu, w którym upływał termin zapłaty świadczenia pieniężnego wskazany Tabeli A w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.”.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (55) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie dokumentów do celów podatkowych (dowodów księgowych), w tym w szczególności faktur VAT, które wyszczególnione zostały w Tabeli nr 1 oraz przedłożonych dodatkowo odpisach faktur.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Pliki JPK_VAT stanowiące załącznik do pisma Strony z 26 marca 2026 r. [049.03].
- Faktury, dokumenty zamówień, noty obciążeniowe oraz wyciągi elektroniczne z systemu SAP stanowiące załączniki do pism Strony z 9 września 2025 r. [023.01-023.06], 8 października 2025 r. [043.02-043.06], 16 kwietnia 2026 r. [052.02-052.10].
- Faktury, dokumenty zamówień oraz potwierdzenia przelewów przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [032-042, 044, 047].

(56) Prezes Urzędu ustalił też, że w części przypadków należności były regulowane częściowo w terminie, a opóźnienia dotyczyły jedynie części świadczenia pieniężnego. Wobec powyższego Prezes Urzędu ustalając wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego uwzględnił wykazane przez Stronę dowody spełnienia świadczeń pieniężnych częściowo w terminie. W Tabeli A przypadki te zostały opisane w kolumnie „Kategoria zdarzenia” adnotacją „w części spełnione w terminie”.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 26 lutego 2025 r. [006.02].
- Wyciągi z systemu SAP w formie elektronicznej [023.02, 043.06].

(57) W przypadku, gdy świadczenie pieniężne zostało w treści dokumentującego go dowodu zakupu wyrażone w walucie obcej, Prezes Urzędu ustalił wartość Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy i obliczył jego równowartość przy zastosowaniu średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:

- 1) ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 30 kwietnia 2024 r. - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
- 2) ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.

(58) W Tabeli A wskazano odpowiedni dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego kurs danej waluty obcej ogłoszony przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP”) na stronie internetowej NBP i dostępny w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>.

- (59) Mając na uwadze wskazaną w Tabeli A wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu, a także treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do odpowiedniej grupy świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w Tabeli A kolumnie „Grupa WŚ1-WŚ5”.
- (60) Poszczególne sumy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych obliczone z uwzględnieniem liczby dni opóźnienia i przedziałów opóźnienia określonych w art. 13v ust. 2 Ustawy wynoszą odpowiednio:
- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia nie przekracza 30 dni;
 - WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 31 do 60 dni;
 - WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 61 do 120 dni;
 - WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 121 do 365 dni;
 - WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia przekracza 365 dni.
- (61) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona].

IV. Ocena prawna

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. Stellantis Gliwice sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

- (62) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (63) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców⁶, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

- (64) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (65) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy - należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁷.
- (66) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Stellantis Gliwice sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach jest osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania, jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (67) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 Ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (68) Biorąc pod uwagę powyższe, Stellantis Gliwice sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem - wydanej w wyniku jego przeprowadzenia - decyzji administracyjnej.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (69) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie

⁶ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.), dalej także: „Ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁷ Dalej: „Ustawa Prawo zamówień publicznych”.

3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

- (70) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (71) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2024 poz. 794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428), a także umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646).
- (72) Nadto zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (73) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy zatem stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:
- stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:

- wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
- nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
- nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
- były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
- zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
- ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(74) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popęlnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.

(75) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

(76) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (77) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (78) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁹, która w zakresie objętym jej regulacją została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/WE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości UE - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹⁰
- (79) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Artykuł 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).
- (80) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy

⁹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/WE.

¹⁰ Wyrok Trybunału Unii Europejskiej z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.

(81) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:

- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
- przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(82) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:

- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców;
- podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412 i 825);
- oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
- przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

(83) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walutach obcych) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane fakturami VAT, które zostały przez Stronę ujęte w ewidencji JPK_V7 lub załączone w formie odpisów do materiału dowodowego, co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji

handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.

- (84) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (85) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.
- (86) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych.
- (87) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (88) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.
- (89) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 30 grudnia 2024 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabeli A - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadły w okresie od [informacja prawnie chroniona], a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.

- (90) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (91) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (92) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹¹.
- (93) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (94) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.
- (95) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.

¹¹ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

- (96) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (97) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.
- (98) Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (99) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.
- (100) Wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (101) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest, jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (102) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje

się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).

- (103) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (104) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” Tabeli A wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” Tabeli A lub do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (105) Co do daty zapłaty świadczeń pieniężnych spełnianych przelewem bankowym należy podnieść, że zgodnie z przepisem art. 454 §1 k.c. miejscem spełnienia świadczenia bezgotówkowego jest siedziba banku (oddziału banku) prowadzącego rachunek wierzyciela, a zatem zapłata następuje w momencie uznania tego rachunku. Znajduje to potwierdzenie m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 1996 r., sygn. akt II CRN 79/96, w którym wskazano, że w rozliczeniach bezgotówkowych za moment otrzymania zapłaty przez wierzyciela uważa się chwilę uznania jego rachunku bankowego.
- (106) Przepis ten stanowi *ius dispositivum*, a zatem strony stosunku zobowiązaniowego - korzystając z wolności kontraktowania i w jej granicach (art. 353¹ k.c.) - mogą w sposób

odmienny ustalić w umowie, z jaką chwilą nastąpi spełnienie świadczenia bezgotówkowego. Dlatego przyjmuje się, że spełnienie świadczenia bezgotówkowego następuje w dniu uznania rachunku bankowego wierzyciela, chyba że strony stosunku zobowiązaniowego postanowiły inaczej¹².

- (107) W niniejszym postępowaniu za datę zapłaty (datę spełnienia świadczenia pieniężnego) Prezes Urzędu przyjął dla zdecydowanej większości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych datę obciążenia rachunku bankowego, czyli datę, w której została wykonana operacja na rachunku bankowym Strony postępowania. Wynika ona co do zasady z ewidencji transakcji bankowych w plikach JPK_WB. Nie badano przy tym, czy w konkretnym przypadku Strony ustalały datę wystąpienia skutku zapłaty. Jest to rozwiązanie korzystniejsze dla Strony, aniżeli wynikające z ogólnych reguł prawa cywilnego i zgodne z praktyką orzeczniczą stosowaną przez Prezesa Urzędu. Data operacji na rachunku bankowym jest najwcześniejszym momentem, który Prezes Urzędu może przyjąć, jako moment zapłaty. Dokonanie operacji na rachunku - co do zasady - jest rozporządzeniem definitywnym.
- (108) Podstawę do ustalenia daty wymagalności oraz liczby dni opóźnienia stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych, żaden z nich bowiem nie był sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (109) Zgodnie bowiem z zasadą swobody umów, która w prawie polskim wyrażona jest w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).
- (110) Skoro termin spełnienia wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych upływał przed okresem objętym postępowaniem lub w okresie objętym postępowaniem, a jednocześnie w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania pozostawała w stanie opóźnienia ze spełnieniem każdego z tych świadczeń w stosunku do wierzycieli co najmniej przez jeden dzień, należy przyjąć, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

¹² Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1995 r., III CZP 164/94, OSNC 1995/4/62

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

- (111) Jak ustalił Prezes Urzędu i opisał w części III niniejszej decyzji suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych (czyli wartość świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie albo niespełnionych w okresie objętym postępowaniem) wyrażonych w złotych wyniosła [informacja prawnie chroniona].
- (112) Prezes Urzędu ustalił wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażonego w walucie obcej na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy. Sposób obliczania i obwieszczenia średniego kursu waluty obcej, o którym mowa w tym przepisie określa uchwała Zarządu Narodowego Banku Polskiego (dalej: „uchwała NBP”).
- (113) Zgodnie z § 8 pkt 1-3 uchwały NBP, bieżące kursy średnie walut, do których przepis ten zawiera odesłanie ogłaszane są m.in. na stronie internetowej NBP. W związku z tym mogą one stanowić podstawę ustalenia wartości świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy.
- (114) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro, ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi 17 510 868,37 złotych i tym samym przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.
- (115) Wobec powyższego, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (116) W tych okolicznościach, należało orzec jak w punkcie I.1 sentencji niniejszej decyzji

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

- (117) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

- (118) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.
- (119) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.
- (120) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.
- (121) Przy czym zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).
- (122) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania

na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).

- (123) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (124) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (125) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstępianie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (126) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹³. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury

¹³ Zob. A. Piszcz, Sankcje w polskim prawie antymonopolowym, Białystok 2013 s. 59 - 60.

terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

- (127) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁴. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁵.
- (128) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.
- (129) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 Traktatu FUE. Jednakże w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.

¹⁴ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B [w:] R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁵ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

- (130) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem [informacja prawnie chroniona] podmiotów wymienionych w Tabeli A nie otrzymała bądź otrzymała po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła 17 510 868,37 złotych, co ponad ośmiokrotnie przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.
- (131) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (132) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.
- (133) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości, liczbą niezapłaconych w terminie faktur oraz liczbą wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony, pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce.
- (134) Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych

wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.

- (135) W ocenie Prezesa Urzędu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Siła wyższa jako przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

- (136) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (137) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15 (LEX nr 2407165), pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16, LEX nr 2546803 i I GSK 170/16, LEX nr 2462825). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732).
- (138) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (139) Strona postępowania w piśmie z 8 października 2025 r. wskazała, że w sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy. Również z ustaleń Prezesa Urzędu nie wynika, aby działanie siły wyższej mogło być przyczyną nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym niniejszym postępowaniem. Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy, które uzasadniałyby odstąpienie od wymierzenia kary na tej podstawie.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

(140) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja wymiaru kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(141) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,
- WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,
- WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,
- WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

- WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,
- WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(142) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i określając zakres przedmiotowy uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(143) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A i jednocześnie, wskutek wyliczenia dla każdego z nich liczby dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(144) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnień wyniosła (w złotych):

- 1) WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] zł;
- 2) WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] zł;
- 3) WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] zł;
- 4) WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] zł;
- 5) WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] zł.

(145) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(146) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości [informacja prawnie chroniona] i wynosi [informacja prawnie chroniona] zł, ponieważ:

$$WK = [\text{informacja prawnie chroniona}].$$

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(147) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(148) Zdaniem Prezesa Urzędu wskazane w tym przepisie dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej są prawnie równorzędne, nie ma podstaw do konstruowania ich hierarchii, bo żadnej z nich nie został przyznany prymat. Wystąpienie jednej nie eliminuje zatem innej, (tak też na gruncie dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 189d kpa - wyrok WSA w Warszawie z 9.12.2020 r., VII SA/Wa 1239/20, LEX nr 3115168). Organ administracji publicznej stosuje wskazane dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej stosownie do stanu faktycznego i prawnego występującego w sprawie. Wymaga tego zasada indywidualizacji kary (zob. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. VIII, Opublikowano: WKP 2020).

- (149) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.
- (150) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

- (151) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (152) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.
- (153) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu. Jak wskazuje się w literaturze, przy ocenie tej należy uwzględnić dobra i wartości chronione przepisami Ustawy (por. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. VIII, opubl. WKP 2020). Przez wagę naruszenia należy zatem rozumieć negatywne skutki społeczne, jakie obiektywnie może wywołać naruszenie zakazu administracyjnego przy uwzględnieniu celu Ustawy.
- (154) W toku postępowania Strona w piśmie z 26 lutego 2025 r. podniosła, że [informacja prawnie chroniona].
- (155) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątpienia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.
- (156) W tym miejscu należy jednak wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte

są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Za relatywnie krótkie Prezes Urzędu uznaje opóźnienia nieprzekraczające 7 dni. Ale jednocześnie, aby uznać, że takie relatywnie krótkie opóźnienia stanowią o niższej wadze naruszenia, Prezes Urzędu przyjął, że powinny one wystąpić w odniesieniu do co najmniej połowy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

(157) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że:

- liczba świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni ujętych w Tabeli A wynosi łącznie [informacja prawnie chroniona] w stosunku do [informacja prawnie chroniona] wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co stanowi [informacja prawnie chroniona];
- suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni wynosi [informacja prawnie chroniona] zł i stanowi około [informacja prawnie chroniona] sumy wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

(158) Zatem odnosząc się do argumentacji Strony, Prezes Urzędu nie podziela stanowiska, że waga naruszenia w niniejszej sprawie była niewielka z uwagi na [informacja prawnie chroniona]. Ocena wagi naruszenia dokonywana jest bowiem w odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, tj. świadczeń stanowiących podstawę stwierdzonego naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a nie całokształtu działalności płatniczej Strony. W konsekwencji okoliczności odnoszące się do wszystkich transakcji realizowanych przez Stronę pozostają bez wpływu na ocenę wagi naruszenia w niniejszym postępowaniu.

(159) Prezes Urzędu wskazuje ponadto, że za opóźnienia relatywnie krótkie, które mogą przemawiać za niższą wagą naruszenia, uznawane są opóźnienia nieprzekraczające 7 dni. W niniejszej sprawie zdecydowana większość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych była spełniana z opóźnieniem przekraczającym 7 dni, co nie pozwala uznać, że naruszenie miało charakter o niskiej wadze.

(160) W odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 lipca 2026 r. dot. zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie, Strona podtrzymała stanowisko, [informacja prawnie chroniona].

- (161) Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Strony, że okoliczności te uzasadniają przyjęcie niższej wagi naruszenia. Jak wskazano powyżej, sam algorytm określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia długość opóźnienia poprzez zróżnicowanie współczynników stosowanych do poszczególnych przedziałów opóźnień. Oznacza to, że wpływ długości opóźnienia na wysokość administracyjnej kary pieniężnej został już uwzględniony na etapie obliczenia jej podstawowego wymiaru. Choć Strona wskazuje na [informacja prawnie chroniona], to nadal zdecydowana większość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych - zarówno pod względem liczby, jak i znacznej części ich wartości - została spełniona z opóźnieniem przekraczającym 7 dni. Nie można zatem uznać, że krótkotrwałe opóźnienia miały charakter dominujący.
- (162) Bez wpływu na ocenę wagi naruszenia pozostaje również argument Strony dotyczący [informacja prawnie chroniona]. Okoliczności te zostały bowiem uwzględnione przez ustawodawcę w konstrukcji algorytmu wymiaru kary, który przewiduje najwyższe współczynniki dla najdłuższych opóźnień i odpowiednio niższe dla opóźnień krótszych. [informacja prawnie chroniona].
- (163) Strona podniosła również, że za obniżeniem administracyjnej kary pieniężnej przemawia [informacja prawnie chroniona]. Ponadto argumentowała, [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Strony okoliczności te, rozpatrywane z uwzględnieniem specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej, polegającej na produkcji samochodów i związanej z [informacja prawnie chroniona], przemawiają za uznaniem niższej wagi naruszenia i odpowiednim obniżeniem administracyjnej kary pieniężnej.
- (164) Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Strony, że wskazywana przez nią [informacja prawnie chroniona] uzasadnia obniżenie administracyjnej kary pieniężnej z uwagi na wagę naruszenia. Jak wskazano powyżej, długość opóźnień została już uwzględniona przez ustawodawcę w mechanizmie obliczania kary określonym w art. 13v ust. 2 Ustawy, poprzez zróżnicowanie współczynników właściwych dla poszczególnych przedziałów opóźnień. W konsekwencji okoliczność, że [informacja prawnie chroniona], nie stanowi samoistnej przesłanki do dalszego obniżenia kary z uwagi na wagę naruszenia. Jednocześnie, [informacja prawnie chroniona].
- (165) Prezes Urzędu nie uwzględnił również argumentu Strony dotyczącego [informacja prawnie chroniona]. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej jest uzależniona od łącznej wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych oraz długości opóźnień, a [informacja prawnie chroniona], nie zwalnia go z obowiązku terminowego regulowania zobowiązań. W konsekwencji wskazane przez Stronę okoliczności nie stanowią podstaw do uznania, że

naruszenie cechowało się niższą wagą ani do dalszego obniżenia administracyjnej kary pieniężnej.

- (166) Strona podniosła również, że [informacja prawnie chroniona]. Wskazała, że w odniesieniu do [informacja prawnie chroniona], co w jej ocenie przemawia za uznaniem, że naruszenie nie miało charakteru systemowego ani nie cechowało się znaczną wagą.
- (167) Argument ten w ocenie Prezesa Urzędu nie zasługuje na uwzględnienie. Okoliczność, że [informacja prawnie chroniona]. Postępowanie jest prowadzone w interesie publicznym, a nie w interesie poszczególnych wierzycieli. Prezes Urzędu nie bada zatem [informacja prawnie chroniona]
- (168) W dalszej części stanowiska Strona argumentowała, że [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Strony ograniczało to negatywne skutki opóźnień oraz znaczenie interwencji Prezesa Urzędu z punktu widzenia interesu publicznego. Strona wskazała również, że [informacja prawnie chroniona], co - jej zdaniem - świadczyło o [informacja prawnie chroniona].
- (169) Argumentacja Strony odnosząca się do [informacja prawnie chroniona] nie przemawia za uznaniem, że stwierdzone naruszenie cechowało się niższą wagą. Fakt, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne [informacja prawnie chroniona], pozostaje bez wpływu na ocenę naruszenia. Zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych służy ochronie prawidłowości obrotu gospodarczego, a obowiązek terminowego regulowania zobowiązań ma zastosowanie [informacja prawnie chroniona]. Okoliczność, że [informacja prawnie chroniona] nie uzasadnia uznania, że stwierdzone naruszenie cechowało się mniejszą wagą. Niespełnianie świadczeń pieniężnych w terminie sprawia, że skutki nieterminowej zapłaty przenoszone są na kolejne ogniwa w łańcuchu dostaw i najbardziej szkodą najłabszym podmiotom znajdujących się na ich końcu.
- (170) Nie sposób również uznać, aby [informacja prawnie chroniona] Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych oraz fakt [informacja prawnie chroniona]. Okoliczności te nie zmieniają bowiem faktu, że świadczenia pieniężne nie zostały [informacja prawnie chroniona], a tym samym doszło do naruszenia obowiązku terminowego regulowania zobowiązań. [informacja prawnie chroniona]. Dostawcy nie mając wyboru często w obawie przed utratą kontrahentów kontynuują współpracę mimo niedotrzymywania terminów płatności.
- (171) W konsekwencji Prezes Urzędu uznał, że argumenty przedstawione przez Stronę nie uzasadniają przyjęcia, iż naruszenie cechowało się niższą wagą w rozumieniu art. 13v

ust. 2 Ustawy, ani nie stanowią podstawy do dalszego obniżenia administracyjnej kary pieniężnej ponad wynikające z zastosowania ustawowego algorytmu.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- (172) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (173) Przez okoliczności naruszenia należy rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się Strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (174) W tym zakresie, w toku postępowania w piśmie z 26 lutego 2025 r. Strona wskazała, że przypadki [informacja prawnie chroniona], nie powinny powodować negatywnych konsekwencji po jej stronie.
- (175) Odnosząc się do powyższego, Prezes Urzędu wskazuje, że świadczenia, w przypadku których Strona wykazała wystąpienie takich okoliczności i przedstawiła stosowne dowody, nie zostały zakwalifikowane jako przeterminowane i nie zostały uwzględnione w Tabeli A. Tym samym okoliczność ta nie może zostać uznana za przesłankę łagodzącą przy wymiarze kary, ponieważ nie odnosi się do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych stanowiących podstawę ustalenia naruszenia.
- (176) Strona podniosła również, że [informacja prawnie chroniona]. Wskazała, iż [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Strony okoliczność ta powinna zostać uwzględniona przy ocenie przyczyn oraz charakteru ewentualnych opóźnień w terminowym regulowaniu należności.
- (177) Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Strony, zgodnie z którym [informacja prawnie chroniona]. Okoliczności te stanowią element ryzyka gospodarczego, charakterystycznego dla prowadzonej działalności [informacja prawnie chroniona] i powinny być uwzględniane przez przedsiębiorcę już na etapie planowania działalności oraz zarządzania płynnością finansową. [informacja prawnie chroniona] nie pozostaje w bezpośrednim związku z obowiązkiem terminowego regulowania zobowiązań pieniężnych wobec kontrahentów. Przyjęcie stanowiska Strony prowadziłoby do nieuzasadnionego uprzywilejowania przedsiębiorców [informacja prawnie chroniona].

- (178) Celem przepisów dotyczących przeciwdziałania nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest ochrona wierzycieli przed finansowaniem działalności swoich kontrahentów. Akceptacja argumentacji Strony oznaczałaby odejście od celu, dla którego wprowadzono przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Celem regulacji jest eliminowanie zatorów płatniczych oraz zapewnienie terminowego regulowania zobowiązań.
- (179) Strona podniosła również, że część opóźnień w realizacji płatności wynikała z [informacja prawnie chroniona]. Wskazała również, że ze względu na [informacja prawnie chroniona], co miało wpływ na terminowość regulowania części zobowiązań.
- (180) Odnosząc się do powyższej argumentacji, należy wskazać, że [informacja prawnie chroniona].
- (181) W konsekwencji konieczność [informacja prawnie chroniona]. Są to działania wpisane w zwykły tok prowadzenia działalności gospodarczej, które powinny zostać zorganizowane w taki sposób, aby nie powodowały opóźnień w terminowym spełnianiu świadczeń pieniężnych. Tym samym wskazane przez Stronę okoliczności nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia jej odpowiedzialności ani usprawiedliwiać powstałych opóźnień w płatnościach na rzecz kontrahentów.
- (182) Strona w piśmie z 16 kwietnia 2026 r. podniosła, [informacja prawnie chroniona]. Wskazała, że [informacja prawnie chroniona], co w części przypadków wpłynęło na termin realizacji płatności.
- (183) Odnosząc się do powyższej argumentacji, należy wskazać, że na profesjonalnym uczestniku obrotu gospodarczego spoczywa obowiązek takiej organizacji procesu zawierania i wykonywania transakcji handlowych, która zapewnia terminową realizację zobowiązań pieniężnych. W szczególności przedsiębiorca powinien [informacja prawnie chroniona].
- (184) Okoliczność, że transakcja była realizowana z kontrahentem, [informacja prawnie chroniona], nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej ani niezależnej od Strony, lecz jest elementem zwykłego ryzyka związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej. Tym samym konieczność [informacja prawnie chroniona] nie może usprawiedliwiać opóźnienia w terminowym spełnianiu świadczenia pieniężnego ani wyłączać odpowiedzialności Strony za powstałe opóźnienia.
- (185) Strona podniosła, że - jak wskazała w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” - [informacja prawnie chroniona] . W ocenie Strony okoliczności te miały wpływ na możliwość terminowego przetwarzania dokumentów i realizacji płatności.

- (186) W ocenie Prezesa Urzędu wskazane przez Stronę okoliczności mają charakter [informacja prawnie chroniona].
- (187) Okoliczności te mieszczą się w [informacja prawnie chroniona] i nie mogą usprawiedliwiać opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych.
- (188) W konsekwencji okoliczności wskazane przez Stronę nie stanowią przesłanek wyłączających odpowiedzialność za stwierdzone naruszenie ani okoliczności łagodzących, które mogłyby mieć wpływ na ocenę naruszenia lub wysokość nakładanej kary pieniężnej.
- (189) Również analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała, aby w sprawie zaistniały inne okoliczności naruszenia działające w tym zakresie na korzyść Strony i skutkujące obniżeniem kary.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia

- (190) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (191) W piśmie z 26 lutego 2025 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z 16 stycznia 2025 r., Strona podniosła, że podjęła szereg działań mających na celu minimalizowanie opóźnień w realizacji płatności. Wskazała w szczególności na [informacja prawnie chroniona].
- (192) W ocenie Prezesa Urzędu, pomimo [informacja prawnie chroniona].
- (193) Opisane przez Stronę okoliczności nie stanowią jednak działań podjętych przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia. Wykładnia językowa unormowania art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy przekonuje, że intencją ustawodawcy jest swoiste premiowanie sprawcy deliktu administracyjnego, który wykazał inicjatywę w zakresie usunięcia stanu bezprawności, niezależnie od skuteczności, efektywności podjętych działań. Wypada jednak zauważyć, że dyspozycja tego przepisu dotyczy zaprzestania „naruszenia” (konkretnego, istniejącego przedmiotu postępowania), a nie „naruszeń” (nieokreślonych, mogących powstać w przyszłości).
- (194) Powyższe prowadzi do wniosku, że [informacja prawnie chroniona].
- (195) W ocenie Prezesa Urzędu, w toku postępowania Strona nie wykazała, aby podjęła konkretne działania zmierzające do terminowego spełniania świadczeń pieniężnych na rzecz kontrahentów w okresie objętym postępowaniem i w efekcie zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

3.2.4. Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania

- (196) W zakresie współpracy Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania należy wskazać, co następuje.
- (197) Strona odniosła się do stanowiska Prezesa Urzędu zawartego w Zawiadomieniu z 1 lipca 2026 r., które dotyczyło współpracy z Prezesem Urzędu. W piśmie z 15 lipca 2026 r. Strona podniosła, że [informacja prawnie chroniona].
- (198) Prezes Urzędu nie kwestionuje, że w toku postępowania Strona - co do zasady - współdziałała i nie utrudniała jego przebiegu. Strona w większości prawidłowo wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1 w sposób pozwalający na jej analizę, przy czym część informacji wymagała dalszych uzupełnień, korekt i wyjaśnień. Strona odpowiadała na kierowane do niej wezwania co do zasady przekazując żądane informacje i dokumenty, z zastrzeżeniem, że [informacja prawnie chroniona].
- (199) W ocenie Prezesa Urzędu okoliczność, że Strona udzielała odpowiedzi na kierowane wezwania, przekazywała wymagany materiał dowodowy, porządkowała przekazywaną dokumentację oraz wykorzystywała środki komunikacji elektronicznej, stanowi realizację obowiązków procesowych ciążyących na stronie postępowania. Prawidłowe wykonywanie obowiązków procesowych jest bowiem oczekiwanym standardem postępowania każdego przedsiębiorcy będącego stroną postępowania administracyjnego, a nie zachowaniem o charakterze nadzwyczajnym.

3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych

- (200) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności.
- (201) W toku postępowania Strona nie przedłożyła dowodów potwierdzających spełnienie wszystkich świadczeń pieniężnych niespełnionych w terminie wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania.

- (202) Prezes Urzędu wskazuje, że aby ww. okoliczność mogła zostać uwzględniona na korzyść Strony przy wymiarze kary, wymagane jest spełnienie przez Stronę, po pierwsze, wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych, a po drugie - poza świadczeniami głównymi - spełnienia również odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych należnych od tych świadczeń. W okolicznościach niniejszej sprawy, przesłanki te nie zostały spełnione, co skutkuje brakiem możliwości obniżenia kary na tej podstawie.
- (203) Jednocześnie należy wskazać, że niespełnienie tej przesłanki nie stanowi również okoliczności obciążającej Stronę, skutkującej zaostreniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał przedmiotową okoliczność za niestanowiącą podstawy do obniżenia wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (204) Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności, mające wpływ na wymiar kary, Prezes Urzędu ustalił administracyjną karę pieniężną w wysokości 284 480,89 zł i orzekł jak w punkcie 1.2. sentencji decyzji.
- (205) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy.
- (206) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy, ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy, w konsekwencji kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować adresatów norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.
- (207) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (208) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

- (209) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

- (210) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (211) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (212) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (213) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (214) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 276,66 zł.

Dowód: Zestawienie kosztów postępowania Stellantis Gliwice sp. z o.o. [056, 057].

- (215) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 276,66 złotych i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

- (216) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy¹⁶ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji¹⁷. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji¹⁸.
- (217) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania uiści w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.¹⁹ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej.
- (218) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji²⁰.
- (219) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu²¹.
- (220) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł²².
 - 5) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika²³

¹⁶ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

¹⁷ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁸ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

¹⁹ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

²⁰ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

²¹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

²² Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193)

²³ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

(221) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika²⁴.

(222) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, , stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²⁵;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie²⁶;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a²⁷;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł²⁸;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

(223) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

²⁴ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

²⁵ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

²⁶ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

²⁷ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

²⁸ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- (224) Zgodnie z art. 39 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy Prezes Urzędu doręcza pisma na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych, chyba że doręczenie następuje w siedzibie organu.
- (225) Zgodnie z art. 39¹ k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy, w przypadku doręczenia na adres do doręczeń elektronicznych pisma doręcza się stronie lub innemu uczestnikowi postępowania na adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 ustawy o doręczeniach elektronicznych, a w przypadku pełnomocnika - na adres do doręczeń elektronicznych wskazany w podaniu, albo na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego, za pomocą której wniesiono podanie, jeżeli adres do doręczeń elektronicznych strony lub innego uczestnika postępowania nie został wpisany do bazy adresów elektronicznych.
- (226) Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych wpis adresu do doręczeń elektronicznych do bazy adresów elektronicznych jest równoznaczny z żądaniem doręczania korespondencji przez podmioty publiczne na ten adres.
- (227) W przypadku doręczenia pisma na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego korespondencja jest doręczona we wskazanej w dowodzie otrzymania chwili odebrania korespondencji (art. 394 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy w zw. z art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych).
- (228) W przypadku, gdy podmiot niepubliczny nie odebrał pisma przed upływem 14 dni od dnia wpłynięcia korespondencji przesłanej przez podmiot publiczny na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego, korespondencję uznaje się za doręczoną w dniu następującym po upływie 14 dni od wskazanego w dowodzie otrzymania dnia wpłynięcia korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego (art. 39⁴ k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy w zw. z art. 42 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych).

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępcy Dyrektora
Departamentu Postępowania
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

Załącznik:

Tabela A

Otrzymuje:

[informacja prawnie chroniona]

Tabela A	
----------	--

[illegible]